

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10858/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Звездан Тасић, адвокат из, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Нинослава Васић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4488/24 од 06.05.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4488/24 од 06.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4488/24 од 06.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 4488/24 од 06.05.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 446/21 од 08.02.2024. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неизмиреног дуга за утрошак електричне енергије по рачуну .../... за ЕД број ..., исплати 2.704,00 динара са законском затзном каматом од 29.04.2020. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 94.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као посебној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени наведени законски услови. Тужени је обавезан на исплату спорног износа по основу накнаде штете. Ревизијом није конкретизовано правно питање које би се разматрало кроз институт изузетне дозвољености ревизије, нити су приложене одлуке суда из којих би произлазила таква потреба. Наводи ревизије који се односе на оцену доказа и утврђено чињенично стање не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права и то под условима који су законом изричито прописани. У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 20.01.2021. године. Вредност предмета спора је 2.704,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић